

ELOFIZETÉS

HELYBEN ÉS VIDÉKEN:	
Egy évre	240 Lei.
Fél évre	120 Lei.
Egy negyed évre	60 Lei.
Egy óra	20 Lei.

Hirdetések árszabás szerinti díjazás mellett vétetnek fel.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG

Aradi és Csanádi Egyesült Vas-
utak palotájában. ☉

KIADÓHIVATAL

Aradi Nyomda Vállalat
Bulvardul Regele Ferdinand I
(József főherceg-ut.) 22. szám

TELEFON-SZÁM 151.

ARAD, 1922.

☉☉ Főszerkesztő: STAUBER IOZSEF. ☉☉

Csütörtök, május 25.

Magyar ifjuság.

Nemzeti létünk alapja a magyar iskola. Amíg gyermekeink magyar anyanyelvükön részesülnek oktatásban, addig nem kell félni magyarságunkat. Az anyanyelven való tanítás természetszerűen nem végződik az elemi oktatásnál, hanem nemzeti létünk és nemzeti kultúránk biztosítása céljából szükségünk van magyar közép- és szakiskolákra, sőt magyar főiskolára is. Ez a követelésünk nem áll a legcsekélyebb ellentétben sem az állam érdekeivel, mert nemzeti mivoltunk és nemzeti műveltségünk a legszebben összeegyeztethető új állampolgárságunkkal. Akik ebben kételkedik, az idősebbek magá elé a keddi nemzeti ünnepe történet díszfelvonulást, ahol a római katolikus magyar főgimnázium egy fiatal leány növendékei fegyelmességükkel, pompás megjelenésükkel, ragyogó fiatalosságukkal és komolyságukkal általános és kellemes föltűnést keltettek nemcsak a magyarság köreiből, hanem a számottevő és legilletékesebb román körökben is. Az a körülmény, hogy ezek az ifjak magyarul beszéltek és magyarul érezték, a legkevésbé sem zavarta az ünneplés hangulatát. Fegyelmességük voltak.

A fegyelmességben és komolyságban vetekedtek a román ifjúsággal, amely hasonlíthatatlanul kedvezőbb körülmények között végzi tanulmányait. Milyen kár, ezeket az ifju tanulókat és diáklányokat olyan rendeletekkel megszorítani, amelyek megakasztják őket tanulmányaikban és megrendítik bennük a szent egyenlőségbe vetett hitüket és bizalmukat! Az államnak is érdeke, hogy a magyar gyermekekből jó állampolgárok nevelődjenek. Ennek pedig leghatásosabb eszköze az egyenlő elbánás, a tanulási szabadság és mindaz, ami ezzel kapcsolatos.

A római katolikus magyar főgimnázium növendékei — leányok és fiúk egyaránt — kedden megmutatták, hogy példásan akarnak és tudnak eleget tenni az állam iránti kötelezségeiknek. A tanárok, mely neveli őket és maguk a növendékek is, akik együttvéve magát az iskolát alkotják, megérdemlik tehát, hogy a legfelsőbb kormánytényezők is a legteljesebb bizalommal viseltessenek velük szemben és azzal a mértékkel mér-

jenek nekik, amely e bizalomhoz méltó. Nem kérnek ők anyagi javakat, hanem csak azt követelik, hogy engedjék őket tanulni, szelle-

mi kincseket gyűjteni és — levizsgázni ott, ahol eddig tanultak. Ez jogos követelés és ezt honorálni kell!

Segíteni kell Németországon.

Asquith javaslata. — Cseh követítés. — A franciák készülődnek

LONDON. Asquith tegnap beszédet mondott, amelyben a következőket fejtegette: A Franciaország és Anglia közti szíves barátságra Európa jövője érdekében föltétlenül szükség van. Amde Franciaországgal meg kell értetni, hogy Anglia sohasem kapható oly kényszerrendszabályokra, amelyek arra irányulnak, hogy Németországtól oly fizetéseket préseljenek ki, amelyekre az képtelen. A Franciaország és Anglia közti barátság helyreállítása teljesen attól függ, vajon a jóvátétel és a kártérítés kérdésében bekövetkezik-e a teljes változás. Asquith a következőket javasolta: először redukálják a német tartozás összegét és pontosan állapítsák meg a veszteségeket és hadi károkat, másodszor állapítsanak meg oly fizetést feltételeket, amelyeket Németország teljesíthet és, harmadszor tegyék Németországnak lehetővé egy nemzetközi kölcsön felvételét, negyedszer Anglia mondjon le

Franciaország és Belgium javára jóvátétel igényeiről és törölje Franciaország és Belgium tartozásait.

BÉCS. Prágából jelentik, hogy dr. Tusár Mihály, cseh miniszter Párisba fog utazni, hogy Mussaryknak a csehszlovák köztársaság elnökének és Benesnek, a köztársaság miniszterelnökének terve szerint a Németország és Franciaország között fennálló ellentétek ügyében interveniáljon. A cseh lapok ezzel kapcsolatban azt hangsúlyozzák, hogy a német jóvátétel ügyében mérsékelt álláspontra van szükség, mint amilyen a francia álláspont, mert ha azt fenntartják a középeurópai államok továbbra is gazdasági megrázkódtatásnak lennének kitéve.

BÉRLIN. Mainzban keresztül már hetek óta naponként érkeznek a francia csapat szállító vonatok. A csapatok főleg színesekből állanak. A katonaság teljes hadfelszereléssel utazik. Számos vonat haladt

BUDAPESTI LEVÉL

A fehérhajú Cyprienne.

Csak öreg könyvek és öreg emberek beszélnek ma már a Nemzeti Színház fénykoráról, mikor — szép tavaszi estéken — Volannia harisnyát stoppolt felvonásközben a Lendvai-szobor körül s Jágó piquet-t játszott Otellóval a társalgóban. A nagyok nevét, akik fiatal szívünket felhevítették, csak dűledező sírkövek őrzik a temetőben s gaz terem a színház udvarán, melyet sarujukkal érintettek. A Szigeti József oroszánfeje beleveszett a multak ködébe, Bercsényi életművészete szétfoszlott, mint a régi selyem, elnémult a kis Vizvári furcsa hangja és a Náday Ferenc eleganciája nemes parfumeként suban felénk a legendák lapjairól. Csak lehajtott fejjel és behunyott szemmel látjuk már a legnagyobb magyar színművészt, a törékeny Halmi Ferencet, aki talán sohasem mozdult el a hazai rögről s mégis: Páris minden finomságát, előkelőségét és szelle-

mét hozta ide esténként a régi Ke-repesi-utca, a szent hajlékba, melyet a méltatlan utódok csákány-ütései szétromboltak.

Ennek a kornak, a mi fiatal államaink korának, volt egyik legfényesebb csillaga az az asszony, aki egy napon, dicsősége és népszerűsége teljességében, hirtelen bucsút mondott a színpadnak, árván hagyva a rajongók táborát, akik a legnagyobb magyar vigjátéki szubrettet látták benne. Mi, vének, boldog diákkorunkat visszaidézve, fehér hajjal és feldobogó szívvel gondolunk most is karcu alakjára, ezüstként csilingelő beszédére, lényének megvesztegető gráciájára, mely az aranykorát élő francia vigjátéknak lelkei adott. Molnárné, Kocsisovszky Borcsa! Szürke és mitsém jelentő név most, akkor dődalmasan vetékedett a fiatal Blahánéval, akinek híretől az egész ország hangos volt. A Náday—Halmi—Molnárné-triász: ez külön fejezet a Nemzeti Színház, sőt talán az egész magyar színpad történeté-

ben. Mi még emlékszünk az első magyar Cyprienne-re, a Csók Martittájára, az Ahol unatkoznak preferenciájára s a bájos nőalakok ama sokaságára, akik az ő csábító egyéniségén keresztül hódítottak meg bennünket az örökös farsangi kedvében élő Budapesten. Nem számítom ki, hány éve tánt el még a nyoma is a szép és ragyogó Molnárnének, — akkoriban azt beszélték, hogy férjhez ment és egy erdélyi városkában lakik, — de oly régen volt mindez, hogy emléke, sok-sok idő óta, már csak az elsárgult lapokon él, melyek a Nemzeti Színház fénykorát koszoruba foglalják. És most, az idők távolságán keresztül, egyszerre elémlik megint a legendákból, melyekbe annyi évtizeddel ezelőtt elköltözött és újra hallom a régi Cyprienne ezüsthangját, melyhez már stilszerűen alkalmazkodik valamikor fekete hajfürtjeinek ezüstje is . . .

. . . Baross-utca 109. Két szoba és egy alkov. Az elsőben, plédekbe burkolózva, fáradtan, félig

behunyott szemmel pihen az egykori Cyprienne, a Halmi és a Náday Ferenc partnere és csodálkozva néz rám, mikor az emlékei, a csodálatos eltűnése, életének mai borongós össze után kérdezősködöm.

— Oh, — mondja halkán és szemében fellebban valami a régi Des Prunellesné édes pajkosságából, — talán nem is igaz, hogy én játszottam valamikor a Nemzeti Színházban, hogy én csipegettem a szőlőt a Válszobor el különyszobájában, hogy én kiáltottam a harmadik felvonás végén a drága Halmira: térdre, nyomorult! Tíz gyönyörű éve volt ez a fiatalágomnak, — elnémult, elfelejtettem, talán csak álmodtam az egészet.

— Ha voltam is valaki, rég elfelejtettem, időtlen idő óta nincs kapcsolatom a színészettel. Egy napon behunytam a szememet és meghaltam a közönség számára, — mire volna jó, hogy a halottakat feltámasszák?

Mikor eltűnésének oka felől tudakozódok, csendesen etnoso-

